

[Industriministeren]

som muligt i sine kalkulationer, i sine budgetter, i sine fremskrivninger, men garantier, nej, så vil jeg hellere bevare min gode samvittighed uden garantierne.

Askjær Jørgensen (FP):

Hr. Arne Bjerregaard gjorde mig lidt bekymret ved sin ordførertale. Hr. Arne Bjerregaard udtrykte, at han håbede, regeringen var på fastere grund nu end i 1978. Det er en mærkelig udtalelse, for nu er vi i den situation, at kristeligt folkeparti har indgået en fast aftale med regeringen, og det burde da fortælle hr. Arne Bjerregaard, at regeringen var på fastere grund, når der var indgået et forlig med kristeligt folkeparti, men det tror hr. Arne Bjerregaard åbenbart ikke selv så meget på. Jeg er blevet bekræftet i min opfattelse, at det ikke er meget beventt for regeringen, at den støtter sig til kristeligt folkeparti. Det bekræftede hr. Arne Bjerregaard over for mig nu. Det er kun en yderligere begrundelse, at da vi har en usikker politisk situation, er det forkert at gå ud i det her foreslåede.

Der var en enkelt ting, jeg ikke fik med i første omgang. De mange millioner kroner, som industriministeren ønsker at bruge, kan regeringen kun skaffe sig ved at sælge nogle statsobligationer, for man har jo ingen penge i kassen. Hver gang man sælger en håndfuld statsobligationer, presser man yderligere renten op. Det vil sige, at ved at foretage dette over for Stålvalseværket, forøger man rentebyrden for hele det danske erhvervsliv, for alle de boligsøgende, for de unge under uddannelse osv. Det vil sige, at alle andre erhvervsvirksomheder i Danmark får deres situation finansieringsmæssigt og afsætningsmæssigt forringet, og det vil helt givet koste et betydeligt antal arbejdspladser. Man påberåber sig, at man vil opretholde nogle arbejdspladser, men man gør det stik modsatte. Virkningen vil helt givet være på landsplan, at der vil blive nedlagt mange flere arbejdspladser, end man vil opretholde ved dette.

Det er yderligere en grund til at sige nej til forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg bad ministeren oplyse, hvem der er aktionærer i Stålvalseværket. Jeg forstod, at hr. Ib Christensen tilsluttede sig dette ønske, men ministeren svarede ikke. Det er klart, at

vi kan få det oplyst under udvalgsarbejdet, og det vil være rart at have det skriftligt, men jeg synes egentlig også, det ville være rart at få det allerede nu, så det foreligger for det samlede ting. Hr. Wilhjelm oplæste en liste, som er 2 år gammel, og i givet fald kan ministeren blot oplyse, at denne liste stadig væk er korrekt, hvis det er tilfældet. Jeg synes, det var rart at få oplyst: hvem er egentlig aktionærer? Hvem er det, vi skal give det tilskud til?

Wilhjelm (VS):

Jeg vil først sige, at jeg finder, det må være en fuldstændig selvfølgelighed for partier, der vil gå ind og støtte på denne måde, at de gør det til en ufravigelig forudsætning, at aktionærernes kapital er tabt. Staten har risikeret på skatteydernes vegne over 300 mill. kr. Hvad de er værd i dag, er nok mere end tvivlsomt. Aktionærerne blev dengang ikke pålagt mere end at ryste op med 54 mill. kr. Det var ikke mere, end de kort tid forinden havde bevilget sig selv i fondsaktier. De har reelt ikke givet noget ekstra i forbindelse med driften af dette foretagende, hvor de skummede fløden i nogle år. Staten gik ind, så længe det var underskudsgivende. Så skulle staten betales ud, og skatteyderne skulle ud af billedet, når det blev overskudsgivende. Og så skal staten og skatteyderne ind igen, når det bliver underskudsgivende en gang til. Det burde være komplet uacceptabelt også for kristeligt folkeparti, der taler om, at pengene er tabt osv. Stil dog i det mindste den betingelse, at aktionærkapitalen er væk, er tabt!

Jeg mener, der skal stilles yderligere betingelser for, at staten går ind. Jeg mener, der skal være ordentlige perspektiver for den arbejdsplads, så det ikke går hen og bliver noget, som kan anvendes – misforstået – som argument imod socialisering. Det har det intet med at gøre, men det ved vi det bliver anvendt til, hvis man kommer dryssende her hvert andet år og kræver nye skatteydermillioner.

Det skulle ikke være så svært at stille det krav, for den daværende handelsminister sagde udtrykkelig for 2 år siden – Folketings-tidende 1977-78, sp. 11505:

»Der bliver altså ikke tale om, at vi går ind og redder nogle aktionærer, og at det er